

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4XOboE/3/2022
Identifikačné číslo spisu:	2211214226
Dátum vydania rozhodnutia:	28.07.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Lenka Praženková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:2211214226.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Praženkovej a členiek senátu JUDr. Gabriely Mederovej a JUDr. Aleny Priečelovej v exekučnej veci oprávnenej: POHOTOVOST', s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, proti povinnej: Márii Sebestyénovej, trvalým pobytom v Zlatých Klasoch, o vymoženie 1.205,01 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 10Er/1016/2011, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 21CoE/234/2012-59 zo dňa 27. 12. 2012 a o návrhu oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania, takto

rozhodol:

- I. Konanie o odvolaní oprávnenej z a s t a v u j e.
- II. Návrh oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.
- III. Dovolanie oprávnenej o d m i e t a .
- IV. Povinnej n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací uznesením č. k. 21CoE/234/2012-59 zo dňa 27. 12. 2012, svojím výrokom ako vecne správne podľa § 219 ods. 1, 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) potvrdil uznesenie Okresného súdu Dunajská Streda ako prvoinštančného súdu, č. k. 10Er/1016/2011-16 zo dňa 11. januára 2012, ktorým zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe rozhodcovského rozsudku bližšie špecifikovaného v odôvodnení uznesenia.

2. Proti neexistujúcemu výroku napadnutého uznesenia Krajského súdu v Trnave, ktorým malo byť rozhodnuté o zamietnutí návrhu na prerušenie konania postupom podľa § 109 ods. 1 písm. c/ OSP a čl.

267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie - podala oprávnená odvolanie, ktoré odôvodnila tým, že jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), napadnuté rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.) a je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Žiadala rozhodnutie odvolacieho súdu v napadnutej časti zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená v zákonom stanovenej lehote dovolanie (č. 1. 68 až 78 spisu) argumentujúc tým, že:

a/ súdy rozhodli nad rámec zverenej právomoci (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p., v spojení s § 237 písm. a/ O. s. p.),

b/ v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p., v spojení s § 237 písm. d/ O. s. p.),

c/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p., v spojení s § 237 písm. e/ O. s. p.),

d/ vo veci konajúce súdy svojím postupom odňali oprávnenej možnosti konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p., v spojení s § 237 písm. f/ O. s. p.),

e/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.).

4. Na základe tvrdení uvedených v dovolaní oprávnená dovolaciemu súdu navrhla, aby dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie. Súčasne navrhla dovolacie konanie podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p., v spojení s § 243c O. s. p., prerušiť a Súdnemu dvoru Európskej únie na základe čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní. Navrhla tiež, aby dovolací súd postupoval podľa § 243 O. s. p., a rozhodol o odložení vykonateľnosti uznesenia odvolacieho súdu. Dovolateľka si zároveň uplatnila náhradu trov dovolacieho konania.

5. Povinná ani súdny exekútor sa k dovolaniu oprávnenej nevyjadřili.

6. Zo spisu vyplýva, že odvolanie oprávnenej bolo podané 28. februára 2013 a dovolanie 11. marca 2013. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej aj „Civilný sporový poriadok“ alebo „CSP“), ktorý v ustanovení § 473 zrušil zákon č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany (§ 470 ods. 2 CSP). Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálne a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (§ 470 ods. 4 CSP).

7. S účinnosťou od 1. júla 2016 bol tiež novelizovaný Exekučný poriadok (zákon č. 125/2016 Z.z., o niektorých opatreniach súvisiacich s prijatím Civilného sporového poriadku, Civilného mimosporového poriadku a Správneho súdneho poriadku a o zmene a doplnení niektorých zákonov), keď za § 9 boli vložené nové § 9a a § 9b, ktoré upravujú použitie ustanovení Civilného sporového poriadku v exekučnom konaní. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku. Podľa § 9a ods. 4 Exekučného poriadku, na účely tohto zákona sa pojmy strana a spor vykladajú ako účastník konania a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky najskôr skúmal, či sú dané procesné predpoklady, za splnenia ktorých môže konať o odvolaní oprávnenej.

9. Najvyšším súdom Slovenskej republiky však bolo zistené, že odvolanie smeruje proti neexistujúcemu výroku napadnutého uznesenia Krajského súdu v Trnave č. k. 21CoE/234/2012-59 zo dňa 27. 12. 2012, ktorým bolo rozhodnuté o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 10Er/1016/2011-16 zo dňa 11. januára 2012, ktorým bola zamietnutá žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia, pričom Krajský súd v Trnave svojím rozhodnutím rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil. Z vyššie uvedeného zreteľne vyplýva, že odvolanie je podané proti neexistujúcemu výroku.

10. Podľa ustanovenia § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť. Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví (§ 161 ods. 2 CSP).

11. Súd kedykoľvek v rámci súdneho konania skúma z úradnej povinnosti, či sú splnené predpoklady, za ktorých môže konanie prebehnúť a za ktorých môže súd vydať rozhodnutie vo veci samej. Tieto predpoklady sa označujú ako procesné podmienky konania. Ak v konkrétnej veci nie sú splnené procesné podmienky, takéto konanie vykazuje nedostatky, ktoré rozlišujeme na odstrániteľné a neodstrániteľné. Po zistení neodstrániteľného nedostatku procesnej podmienky, ktorý bráni súdu pokračovať v konaní, súd konanie zastaví.

12. V predmetnej veci napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu neobsahuje výrok o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. Z dôvodu absencie odvolaním napadnutého výroku rozhodnutia odvolacieho súdu, nie je daná procesná podmienka na prejednanie odvolania podaného oprávnenou. Odvolanie smerujúce proti rozhodnutiu, ktoré súd nevydal (nerozhodol o zamietnutí návrhu na prerušenie konania), predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania.

13. So zreteľom na vyššie uvedené preto dovolací súd konanie s poukazom na ust. § 161 ods. 2 CSP v spojení s § 438 ods. 1 CSP, zastavil.

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)], po zistení, že dovolanie podal včas účastník pôvodne zastúpený v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 CSP, v súčasnosti konajúci zamestnancom podľa § 429 ods. 2 písm. b/ CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie oprávnenej je potrebné odmietnuť, nakoľko smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

15. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov, dovolací súd postupoval v zmysle prechodného ustanovenia § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá CSP (podľa ktorých ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti a právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované) a prípustnosť dovolania posudzoval podľa § 236, § 237 a § 239 O. s. p.

16. K návrhu oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania sa najvyšší súd vyjadril vo viacerých iných skutkovo a právne obdobných právnych veciach, v ktorých tá istá oprávnená vystupovala v procesnom postavení dovolateľky (viď napr. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3Oboer/174/2013, sp. zn. 3Oboer/58/2013, sp. zn. 3Oboer/148/2013, sp. zn. 6Cdo/323/2012 a sp. zn. 4Cdo/283/2012), na ktoré najvyšší súd v podrobnostiach poukazuje s tým, že s právnymi závermi v nich vyjadrenými sa stotožňuje aj v preskúmvanej veci, pre účely ktorej opakuje, že Súdny dvor Európskej únie má právomoc vydať rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, ktoré sa týkajú: a/ výkladu zmlúv; b/ platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr Európskej únie. Pokiaľ ale procesný postup súdov vo veci, v ktorej sa navrhuje prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. c/ CSP, má podklad v aplikácii vnútroštátneho práva, nie je žiadny dôvod pre prerušenie konania. Z určujúceho hľadiska zo strany súdov nižších inštancií išlo o aplikáciu a interpretáciu vnútroštátnych právnych

predpisov, vzhľadom na ktorú skutočnosť dovolací súd návrh na prerušenie dovolacieho konania ako nedôvodný zamietol (výrok I.).

17. Vo vzťahu k odmietnutiu dovolania oprávnenej najvyšší súd na odôvodnenie svojho záveru v zmysle § 451 ods. 3 CSP, stručne uvádza, že v danom prípade ide o obdobnú vec, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou, pričom v týchto konaniach bola podrobne riešená aj otázka prípustnosti a dôvodnosti jej dovolania. Ako príklad dovolací súd uvádza konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 4Cdo/326/2012, 1Oboer/216/2014, 1Oboer/235/2014, 1Oboer/253/2014, 1Oboer/287/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje, poukazuje na ne, a preto ďalšie dôvody už neuvádza (§ 452 ods. 1 CSP).

18. So zreteľom na vyššie uvedené dovolací súd dovolanie oprávnenej smerujúce proti uzneseniu odvolacieho súdu podľa § 447 písm. c/ CSP, ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou dovolania (výrok III.).

19. Najvyšší súd nezistil ani splnenie predpokladov na odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia v zmysle § 444 ods. 1 CSP, a v súlade s ustálenou praxou dovolacieho súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

20. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 CSP, v spojení s § 255 ods. 1 CSP, a povinnej, ktorá bola v dovolacom konaní úspešná, nepriznal náhradu trov konania, keďže jej v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli (výrok IV.).

21. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP a § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z., o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.